

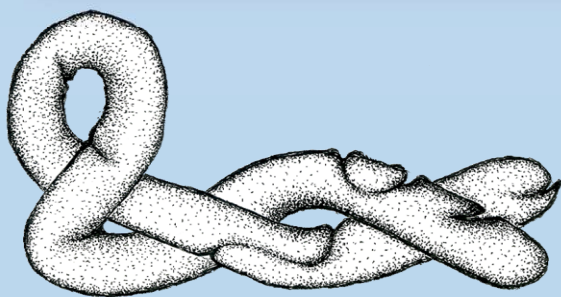
BBM

עיתון

גיליון מס. 22 - יום רביעי 4/3/2026

רק כדי שתדעו - ככה נראה כפר הנשיא בימים אלה

ולמי שהמציא את העננים - כל הכבוד לו/לה

bbm1

עורך: דוד אָלמן - khbbm1@gmail.com

<https://zig8kh.wixsite.com/bbm-mag>

העיתון נמצא בקישור: -

משולחן המערכת

לא היה לי מה לכתוב כאן אבל האיראנים "תרמו" לנו נושא.

המלחמה נקראית כנראה "שאגת הארי" והרי הדבר הכי חשוב במלחמה זה הכינוי שהיא מקבלת, לא?

שבת בבוקר ב 8:13 - התחלנו להכניס לאיראנים באבי אביהם!!
זאת בשיתוף הדוק עם ארה"ב הטראמפיסטית.

כל מי שחי בכפר הנשיא או בארץ בכלל מכיר את העניין של כניסה ויציאה לממ"דים או למקלטים, אין סוף פעמים ביום.

בגיליון הקודם כתב אהוד על עיתון "קול סוטה" שנתן למי שרצה, לפרוק את מה שהיה בלב, לו/לה, סביב מלחמת לבנון ד'אז.

נראה לי שהעיתון שלנו כאן יכול לשמש כנ"ל במיוחד תחת אורת המלחמה הנוכחית עם איראן.

לי אישית יש כיום מספר נכדות ונכדים שנמצאים או גוייסו לצה"ל וזה לא בדיוק עושה לי טוב בנשמה...
מאד קוויתי שילדי ונכדי לא יצטרכו לעבור את מה שאני עברתי במלחמת יום הכיפורים או 18 השנים ש"בילינו" בלבנון.

מה אתכם?

דוד אלמן - BBM1

נוסטלגיה - זה לא מה שהיה פעם

הסבר תמונות:-

תמונה עליונה:-
מה יש לדבר?
מכירים?

תמונה תחתונה:-
האדם הכי רציני בעולם,
וככה הוא נראה על
הבמה.
והיא?
מכירים?

ברגע האחרון

אלק קולינס נפטר.

הלוויה שודרה בזום עקב המצב ואיסור
התקהלויות.

מה שאני רואה בעיני רוחי זה את אלק מגיע לגן-
עדן והש"ג (המלאך גבריאל) מתפקע מצחוק.

אנחנו כאן באבל כבד על מות אדם אהוב ואילו
הוא, אלק, מסתכל מלמעלה ואומר:-
"לא לדאוג, זה רק זיג"

אבל אלק לא נפרד מאתנו, אלא פיזית בלבד.
בכל שאר המובנים הוא יישאר כאן לעוד זמן רב
מאד.

מחזורי בית הספר

המחזור השני של הדור השני בכפר הנשיא: כיתת צבי

והשמות: שוב על פי מה שהיה אז.....

זאב דיוויס
טוביה אשתמוע
יהונתן בן-חיים
מזל פוזנר

אביבה בן-חיים
אוריאל גולן
אמנון דהאן
ג'יליאן טובר

מיכאל טרבור
עמיאל בן-צבי
רות ניצן

ג'רלדינה רזניק
דליה ריינס
דניאל נמלי
ונסה אלמן

קוראינו כותבים

בני גולדברג כותב:-

דוד

ישר כח

נגמר הכסף נשארה הנוסטלגיה

אני מנסה להנות מהעתון

לאט לאט לומד את מהות התקלה...

כח משמעותי מתקרב מארצות הברית בדמותו של דני

נמלי שהחליט לחזור בתשובה.

טוב לשמוע מאהוד או כל אחד אחר...

בני

מרים כהן כותבת:-

בוקר-טוב דוד, תודה על BBM.

התגובה שלי: בישול ילדים 🍳 .... אכן זה נשמע

קניבלי...

אך התשובה היא שבמטבח היה אגף להכנת אוכל לילדים.

על המקלחת הציבורית יש כל מיני סיפורים, אחד מהם:

החורים שה'בנים/גברים' חיררו כדי להציץ לבנות...

ביקשת: אין לי בעייה לפרסום שמי.

נחמד לראות תמונה של אמי במנסורה.

תחזקנה ידיך בעריכת/כתיבת/הוצאת העלון.

Eulogy - Alec Collins

February 26, 2026

Alec Collins was the consummate Zionist, Kibbutznik, and most of all, a Football Fan.

He emigrated to Israel in the mid 1950's to help build a Kibbutz in the larger effort of establishing a national home for the Jewish People. He raised a large family some of whose descendants are spread around the world, but others built their homes in Israel and right here in Kfar Hanassi.

But for me, what I remember most about Alec was his unbridled enthusiasm and love for the game of Football. My first memories of Alec and Football were in the early 1960's when a collection of mostly adult men with English backgrounds in their mid-thirties gathered for pickup games against other teams in the area. Later, in 1966, to be exact the first Formal Football team of Hapoel Kfar Hannassi was established by mostly, Bnei Meshek.

Alec was one of many older members of the Kibbutz who had become regular fans and supporters of our team. He was among a small group of very devout supporters that included people like Dave Levy/Manchester, Eric Erenberg, Mossy Hameiry, Gershie Epstein, Reuven Guter, Lou Segal, Natan Ben Avi and others that attended every home game and travelled to away games as well. They were loud supporters, very engaging and critical but most memorable was their English edict and Gentlemanly behavior.

That particular social experiment only lasted 10-12 years, but Alec's other football team devotion was to Leeds Unites FC, his hometown Football Club. That was life-long, and very much a consuming devotion, engulfing a few years of successes, but many more years of heartache, and disappointments.

Alec, may you rest in peace with the hope that Leeds United, and Spurs, remain eternally in the Premier League.

Shmulik E.
BBM2

דוויד כרגיל - כיף לקרוא!

פרויקט הצגת הכיתות נהדר

תמונת הנוסטלגיה-האהובות - ככל שחולפות השנים ועוד מידע נחשף- מתערבבות לי תחושות הנוסטלגיות הנעימות עם ידיעה שבמקביל לגאווה והיצירה והאושר על העשייה הנפלאה של הקמת הקיבוץ והארץ - היה גם גירוש - ואנשים נאלצו לברוח ולעזוב את מקומם, ולהפוך לפליטים - בין היתר גם ממנסורה. זה היה אילוץ הכרחי ולא נעים שהלוחמים במלחמת העצמאות היו צריכים לעשות- תוך מילוי פקודות - כדי לפנות את הארץ עבורנו.

במשך עשרות שנים זה טואטא וכוסה, אבל לאחרונה יותר ויותר עדויות צצות למשל במוסף הארץ של יום שישי 27.2. רק משתפת. אני חושבת שזה היה מהלך נכון לזמנו, ואם אנחנו רוצים לחיות פה צריך להיות לפעמים אנוכיים ואכזריים.

תמשיך להעלות תמונות נוסטלגיות!

שלך שלומית

אתה יכול לציין את שמי בתגובות בריאות שלוה ונחת **שלומית**

נ.ב **בישול ילדים** - יודעת. וכנל מקלחת ציבורית אבל מה זה אתה רותי תפסיק לרטטר, ומה זה תכניס לו **בטריה**? לא מכירה. אגב גם חדר 4 לא הכרתי! אנחנו היינו הולכים מאז ועד היום להורים לארוחת ארבע!

* * * * *

לשאלתך שלומית...

"רותי", היא רות שלמה, מלכת הבנות בכיתת אריה. קשר בנים ובנות היה באיסור מוחלט של "מלכי" הכיתה. בן שלא התנהג על פי דרישת "מלך" הכיתה, היה "רותי" - כלומר הוא "מרתרת" כל הזמן במקום להיות בן.

להכניס **בטריה** - בטוי של זריקת אבן על בן ששוב, לא מתנהג כראוי ובעיקר לא משחק כדורגל כמו שצריך. צריך לטעון לא את הבטריה וזאת עושים בזריקת אבנים עליו. אגב - כדורגל היה אז קודש הקודשים וחסר למישהו שלא ישחק "כמו שצריך"

זכור לי רק שאני הייתי מלך השערים בדרך כלל, אלא שהם היו שערים עצמיים ולכן גם הטעינו לי את ה"בטריות" כל כמה זמן...

תודה על השאלות, שלומית

דוד אלמן - BBM1

פינת הבונה - מסמל מה שעקום בעולם

שוטר: "הרכב שלך עם
עודף משקל. אני חייב
לקחת לך את הרישיון"
נהג: "בחייאת!
כמה כבר שוקל הרישיון?!"

זה נכון שקריאה בשרותים
נחשב ל-

Multi-Tasking?

